Organisatie festival hoopt op vol plein

Drie winnaars op Hoorn Jazz

DOOR JAAP STIEMER

HOORN - Maar liefst drie winnaars van de prestigieuze Boy Edgar prijs treden op zaterdag 4 juni op in Hoorn. Dan wordt op de Roode Steen 'Hoorn Jazz' gehouden. Een festival dat bij gebleken succes een traditie moet worden.

Vier horecaondernemingen op het Hoornse plein hebben de handen ineen geslagen: d'Oude Waegh, Seven, feest- en danscafé Racso en café The Eighties. Het doel is om vaker activiteiten op het plein te houden. Met de onderliggende gedachte: leven op het plein betekent ook leven voor de horeca.

Tijdens Koninginnedag bleek dat al: een dj die voor dansbare muziek zorgde trok veel mensen naar de Roode Steen en dat was volgens Remco Muis van restaurant d'Oude Waegh aan de omzet goed te merken.

Ondertussen moet er ook flink geïnvesteerd worden: het jazzfestival op 4 juni is voor iedereen gratis toegankelijk en de artiesten willen uiteraard ook betaald worden. „Als we quitte draaien zou het mooi zijn", zegt Muis. „We hopen natuurlijk dat er heel veel mensen komen, drie-, vierduizend zou mooi zijn."

Aan het programma zal het niet liggen: de top van de Nederlandse jazz staat op het podium en er wordt afgesloten met een jazzact die het publiek in beweging weet te krijgen: Wicked Jazz Sounds. Deze band combineert jazz, hiphop en funk met moderne beats en dj's. Het gezelschap trekt in wisselende samenstelling door het land. Deze groep komt in plaats van de eerder aangekondigde Hans Dulfer, die een dubbele boeking in zijn agenda heeft.

'Hipste band'

De drie winnaars van de Boy Edgar prijs die naar Hoorn komen zijn tenorsaxofonist Ferdinand Povel, altsaxofonist Benjamin Herman en gitarist Anton Goudsmit. De twee laatsten spelen in New Cool Collective, de 'hipste band van Nederland', die jazz combineert met boogaloo en jungle.

Ferdinand Povel krijgt vandaag de Boy Edgar prijs 2011 uitgereikt in het Bimhuis in Amsterdam. Hij komt naar Hoorn met het John Marshall Quintet, genoemd naar de Amerikaanse stertrompettist, die dus ook op de planken staat.

Het festival wordt geopend door de Fellows Bigband, een twintigkoppig gezelschap dat een swingend bigband repertoire brengt. De vocalen in deze band zijn van de Noorse zangeres Solveig Borgen.

De Holland Bigband komt naar de Roode Steen met gastzangeres Simone Roerade. Deze bigband bestaat uit negentien jonge Nederlandse en internationale jazztalenten en staat onder leiding van trompettist en bandleider Loet van der Lee. Laatstgenoemde is nauw betrokken bij Hoorn Jazz.

De vier horecabedrijven hebben ook al een aantal andere vergunningen gekregen voor muzikale activiteiten op de Roode Steen, zoals een 'tropical' festival. „Met Hoorn Jazz kunnen we ook aan de gemeente laten zien hoe wij het doen", zegt Muis.

New Cool Collective. PR-FOTO

ZANG / RECENSIE

Klein koor levert grootse prestatie

Voorjaarsconcert Opmeers Vocaal Ensemble o.l.v. Karin Smits. Piano: Hans Weenink. Bijgewoond op zondag 15 mei in 't Kerkhuys te Spanbroek.

Klassieke werken van Händel, Schubert en Bizet, maar ook operette van Strauss en musical van Andrew Lloyd Webber en Sylvester Levay klinken tijdens het voorjaarsconcert van Opmeers Vocaal Ensemble. De afwisseling van koor- en solozang maakt het programma nog levendiger.

Opmeers Vocaal is een relatief klein koor - niet voor niets heet het 'ensemble' -, maar heeft een heel sterke klank. Met subtiele verschillen in dynamiek blijft de zang boeien. Bewonderenswaardig is ook de timing: zelfs moeilijker ritmische gedeeltes klinken als uit één mond. Dirigente Karin Smits houdt alles bijeen en legt eenvoudig met een simpele handbeweging of blik haar wil op aan de zangers.

Pianist Hans Weenink lijkt vaak het tempo te bepalen, doordat hij veel stukken met een solo begint. Hij speelt alle verschillende stijlen met hetzelfde gemak en is een geweldige steun voor de zangers.

Er is veel ruimte voor solooptredens van leden uit het ensemble. Zo krijgt het publiek ook de individuele stemmen te horen, die alle prachtig klinken. Alleen de stem van Nan Beers verdwijnt enigszins in de koepel van de kerk tijdens zijn wel mooi uitgevoerde 'Die Forelle' van Schubert. De solisten leven zich allen in de teksten die ze zingen in en vooral duo's maken bijna een toneelstukje van hun lied. Ook Wieger de Boer maakt een schouwspel van het door hem gezongen 'Als ik toch eens rijk was' uit 'Anatevka'. Hij kleedt zich daar zelfs deels voor om, terwijl pianist Hans Weenink alvast begint te spelen en blijft improviseren tot De Boer zover is. Het is een wonder dat zoveel stemmen die alleen geschikt lijken voor solozang samen een prachtig koor kunnen vormen. Vooral de alten klinken als uit één keel.

Tot slot brengt het gehele koor een protestlied voor kunst en cultuur geschreven voor De Kunst door Hans Dillo en Gerard Kooistra. Het ensemble wil hiermee aandacht vragen voor de bezuinigingen op de subsidies voor kunst en cultuur, maar ook voor de vergrijzing van de uitvoerders - vooral in het amateurcircuit. Een belangrijk statement, dat het concert een enigszins bittere nasmaak geeft.

FARALDA HOUTHUIJSEN

Folkcafé met workshops

HOORN - Folkcafé Hoorn houdt zaterdag in wijkcentrum Risdam Folkfariee. Op het programma staan dans- en muziekworkshops, een feestelijke maaltijd en de dag wordt afgesloten met een balfolk.

De workshops, waaronder een workshop Portugese dans door Ana Braspenning, beginnen om 13.30 uur. De workshops worden afgesloten met een gezamenlijke presentatie om 17 uur. Daarna wordt er gegeten en begint om 19.15 uur een optreden van Nederfolkband Waterwijs. Het balfolk begint om 20.30 uur. Meer informatie en aanmelden voor de workshops: www.folkcafehoorn.nl.

Kindertheater in De Drommedaris

ENKHUIZEN - Theatergroep Warber speelt zondag in De Drommedaris voor de jeugd vanaf drie jaar de voorstelling 'De Gouden Bal'. Warber maakt voorstellingen waarin verschillende kunstdisciplines als dans, beeldende kunst, film en muziek aan bod komen. 'De Gouden Bal' is een verhaal over verlies van iets dierbaars, reizen en bijzondere ontmoetingen. De voorstelling wordt zondag om 14 uur gespeeld in de Enkhuizer Drommedaris. Reserveren: www.drom.nl.

IMPROVISATIETHEATER / RECENSIE

Expreszo stoeit met verhaallijnen

Musicalimprovisatie door theatersportgroep Expreszo. Bijgewoond op zaterdag 14 mei in theater Het Pakhuis in Hoorn.

Voor veel theatermensen is de ultieme uitdaging: improviseren. Dit kennen we van het uiterst populaire televisieprogramma De Lama's tot het meer ingetogen programma 'De Vloer Op'. Van een regisseur of vanuit het publiek worden ideeën aangedragen en daar zal de acteur of cabaretier iets mee moeten doen.

Theatersport is een vorm van improvisatie, waarbij verschillende groepen de strijd met elkaar aangaan. Deze vorm van theater wordt door de Hoornse groep Expreszo beoefend. Afgelopen zaterdag gingen ze de uitdaging van een geïmproviseerde musical aan, gebaseerd op sprookjes.

De interactie met het publiek moet zorgen voor onverwachte wendingen. De twee vertelsters, die de rode draad door het verhaal verzorgen, vragen aan het begin drie steekwoorden aan de toehoorders.

Ze kregen een spannende plek beginnend met een 'h' (hooiberg), een niet alledaags koppel (konijnen-vrouwtjes) en een voorwerp dat je niet in huis vindt (een anker).

Deze keuzes leiden tot drie verhaallijnen: De konijnensprong, zeelui en de kroeg onder het afdak.

Bij de konijnensprong gaat het er om dat twee konijntjes (uiteraard twee vrouwtjes) een grote sprong moeten maken in het bijzijn van de koningin.

De zeelui, 1 vrouwelijke kapitein en 3 mannelijke bemanningsleden, zijn op zoek naar een eiland met een verborgen schat. Bij de kroeg onder het afdak begint een boer, naast de hooiberg, een illegaal café voor de buurt.

En zoals het hoort in een sprookje, heeft ieder verhaal een moraal. En uiteindelijk is het al met al het leukst om naar huis te gaan.

De hoge verwachting die in de vooraankondiging wordt gecreëerd, wordt door Expreszo niet waargemaakt. De interactie met het publiek, een heel belangrijk aspect in theatersport, is alleen in het begin met drie woorden.

Deze kernwoorden worden er hier en daar met de haren bijgesleept. De muzikale begeleiding is prima met de twee uitstekende muzikanten.

De conclusie aan het slot is maar al te waar: het is het leukst om naar huis te gaan.

HUGO MIEDEMA

ZANG / RECENSIE

Aangenaam klein concert van kamerkoor Westfriese Cantorij

'Vrome mannen en ondeugende vrouwen', door de Westfriese Cantorij o.l.v. Tineke Broers. Bijgewoond op zondag 15 mei in de oudkatholieke kerk te Enkhuizen.

In de bescheiden ruimte van de oudkatholieke kerk van Enkhuizen was precies genoeg plaats voor het kamerkoor de Westfriese Cantorij en het publiek. Voor het genre dat dit koor zingt maakt het niet uit dat er de voetbalwedstrijd van het jaar was. De echte liefhebbers waren er dus.

Op het programma stonden a capella gezongen religieuze motetten en wereldlijke liederen uit de renaissance met als thema 'Vrome Mannen & Ondeugende Vrouwen'.

Tineke Broers gaf vooraf zeer uitgebreid informatie - soms nog langer dan het stuk zelf - en maakte dat het eigenlijk een soort lezing met muzikale ondersteuning werd. Weer eens iets anders, maar best aardig.

De Westfriese Cantorij is een uit 5 mannen en 8 vrouwen bestaand kamerkoor dat in 1962 werd opgericht.

Er is dus ruimschoots de tijd geweest om te oefenen zal ik maar zeggen. Dat was niet altijd merkbaar. Vooral in de eerste stukken van Orlando di Lasso, Jan Pieterszoon Sweelinck en Orlando Gibbons waren de sopranen overheersend en kwamen de inzetten een soort aanzwellend over. Over het algemeen kan gezegd worden dat het koor zuiver zingt, maar dat het af en toe niet en dan weer wél een eenheid vormt.

Na een keurige uitvoering van het 'Magnificat' van Henry Purcell stond er werk van de romantische componisten Schubert en Mendelssohn op het programma. Vooral het 'Herr Sei Gnädig' van Mendelssohn werd gevoelig gezongen. Ook Brahms werd mooi uitgevoerd.

En dan was daar plotseling een totale ommekeer: de 'Pasa el Agoa'. Een heerlijk stuk muziek dat sprankelend en vurig werd gezongen en dat helaas veel te snel voorbij was. In 'Carissima Isabella' liet het koor opnieuw horen dat het het best kan en het 'Fair Phyllis' van John Farmer was ook helemaal goed.

Afgesloten werd met het bekende mooi gezongen 'Matona Mia Cara' van Orlando di Lasso. Het was een aangenaam klein concert.

RUUD WEISSENBACH

ZANG / RECENSIE

Sterke stemmen bij Grenzenloos

Concert koor Grenzenloos o.l.v. Peter van Diepen. Bijgewoond op vrijdag 13 mei in het Brakenkerkje te Obdam.

Het programma was - met één uitzondering - helemaal Nederlandstalig, en toonde een heel mooie doorsnee van melodieuze muziek die iedereen kent. Bij Grenzenloos zingen sterke stemmen, een aantal koorleden zingt regelmatig solo. Het concert van vrijdagavond begon zelfs met een solo, Natascha Schilder zong 'Gezegend Nubië' uit de musical 'Aïda'. Mooi, stemmig en bevlogen gezongen, deze solo bleek een voorproefje van hoe het eerste deel van deze avond zou verlopen.

Mooie songs en ballades passeerden de revue, de tijd stond even stil toen Hans van 't Hoff zijn vertolking zong van 'Als jij niet van mij houdt', een mooie stem, goede zang en een oprechte weergave van het origineel van Boudewijn de Groot. In de afgelopen decennia is er veel moois geschreven, zoals 'Harder dan ik hebben kan' van Bløf, ontroerend goed vertolkt door Klaas Broers.

In een Nederlandse Medley waren Van 't Hoff en Broers opnieuw te beluisteren en te bewonderen. De solisten oogsten steeds veel bewondering voor hun zangprestaties, maar ze verdienen ook respect omdat ze de oorspronkelijke muziek in hun waarde laten. Deze opmerking geldt eigenlijk voor de hele groep en de arrangeur die erin slaagt, de bewerkingen zo dicht bij het origineel te laten. Ze zijn onopgesmukt en lijken er helemaal op gericht om het beste uit de groep en zijn solisten te halen.

Echt heel erg mooi was de vertolking van 'Deer is de zon' een West-Friese Ballade, die werd gezongen door Arjan Bossen en Jos Overboom. Het werd een bescheiden, zelfs tedere voordracht en schitterende zang, echt genieten.

Bij de dames van het koor streden vocale kracht en boeiende zang om de aandacht, die kwam tenslotte in de fraaie muzikale grap 'José haar hoge G', je reinste cabaret, voortreffelijk gezongen en gespeeld. Grenzenloos wordt uitstekend geleid door Peter van Diepen, de begeleiding door het eigen combo is afwisselend en steeds adequaat. Na het concert werd de sfeer bij een Nederlandstalige sing-in losser, meer ongedwongen maar het bleef een avond met een sterretje.

REGINA ARBOUW

OVER KUNST GESPROKEN

In de serie 'Over kunst gesproken' worden kunstenaars uit de regio West-Friesland geportretteerd. Vandaag Katja Koevoet uit Hoorn.

Katja Koevoet kan haar rijke fantasie kwijt in haar 'photoart'

'Meer dan een momentopname'

DOOR NANSKA VAN DE LAAR

HOORN - 'Je ziet wat het is, maar dan anders' is de veelbelovende titel van de tentoonstelling waarmee de Hoornse Katja Koevoet debuteert in de Park Gallery.

Katja Koevoet (38) treedt voor het eerst naar buiten met haar kunstwerken, die ze photoart noemt, en wil dat meteen goed doen. „Als je zegt dat je kunstenaar bent, moet je daar ook voor honderd procent achter staan. Wat ik nu gemaakt heb, wil ik laten zien. Het heeft lang geduurd voor ik zover was."

Zo'n tien jaar geleden nam de in Zaandam geboren, maar in Hoorn opgegroeide, Katja de digitale camera ter hand en ging op pad. „Eigenlijk in navolging van mijn vader, want die fotografeerde altijd erg graag. Tot die tijd schilderde ik, maar ik kon daar mijn draai niet in vinden. Ik werkte met olieverf, maar het duurde me allemaal te lang. Ook kon ik mijn ideeën voor mijn gevoel niet verwezenlijken op het doek."

Momentopname

Aanvankelijk leverde fotografie haar ook geen voldoening op. „Dat wat ik zag kwam nooit naar voren op de foto's. Ik heb een hele rijke fantasie, zie meer dan wat je in beeld in één keer kunt vastleggen. Daarom ben ik op een gegeven moment begonnen met het bewerken van mijn foto's op de computer."

Het gevaar dat in die techniek schuilt, is dat foto's 'overbewerkt' worden. Katja is zich daar van bewust. „Ik stel geen composities samen en plak ook nooit plaatjes over elkaar. De foto moet een foto blijven en ik gebruik alleen foto's waarvan ik de compositie perfect vind. Daarna speel ik wel met kleuren, lichtval en sfeer. Wat ik op beeld vastleg is altijd een momentopname, maar wat ik zie is veel meer. Dat laat ik zien in mijn werk, zonder het beeld uit elkaar te trekken."

Het verklaart ook de titel van haar expositie: 'Je ziet wat het is, maar dan anders'. „Ja, van een afstand zullen mensen eerst aan een foto denken, maar dichterbij kan het ook een schilderij zijn."

Het heeft lang geduurd voor de Hoornse haar werk, vooral geïnspireerd op de natuur, aan de buitenwereld wilde tonen. „Pas toen mensen in mijn omgeving steeds weer zeiden dat ik er meer mee moest doen, heb ik een plan gemaakt. Ik gaf mezelf een jaar om echt serieus te gaan werken aan dertig foto's en daarvan een portfolio samen te stellen. Ondertussen ben ik een bedrijfje gestart om het ondernemer- en kunstenaarschap te combineren."

Eind vorig jaar was haar portfolio af en stapte ze naar de Hoornse galeriehouder Wim Zwijsen. „Die stelde voor om mijn werk voor te dragen aan de kunstcommissie van de Park Gallery en nu heb ik daar dan mijn eerste expositie. Het is heel spannend, maar ook heel leuk. Ik ben een lange tijd streng voor mezelf geweest en heb veel aandacht en tijd besteed aan mijn werk, maar nu is het tijd om dat te laten zien."

Meer informatie: www.katsphotoart.com

Expositie in Park Gallery

Katja Koevoet exposeert van 21 mei tot en met 9 september in de Park Gallery van de Hoornse schouwburg Het Park. De expositie wordt ezaterdag om 14 uur geopend door wethouder Peter Westenberg.

De expositie, getiteld 'Je ziet wat het is, maar dan anders', is van maandag tot en met vrijdag te bezichtigen van 13 tot 17 uur en tijdens voorstellingen.

Katja Koevoet poseert voor een van haar werken. FOTO MARCEL ROB

MUZIEK / RECENSIE

Dak gaat eraf bij concert Kunst naar Kracht

Voorjaarsconcert Kunst naar Kracht o.l.v. Niels Marchal (C-orkest) en Floris van der Kooij (A-orkest). M.m.v. gospelkoor Promise. Bijgewoond in de RK kerk in De Goorn.

Bij brassband Kunst naar Kracht wordt van jong tot oud gestreefd naar muzikale perfectie, en dat betekent in concreto dat bij het slotakkoord op het einde van de avond een ieder volledig uit zijn dak gaat.

De jongsten, het C-orkest onder leiding van Niels Marchal, lieten horen dat Kunst naar Kracht heel veel tijd en energie in de jeugd steekt, en met succes, zo de toekomst voor de brassband zeker stellend.

Ook het B-orkest liet horen dat er veelvoudig talent aanwezig is. Prima paukeniste, uitstekende blazers en een perfect spelende soliste op xylofoon deden het dak van de kerk al iets losser zitten.

Maar het hoogtepunt van dit concert was zonder twijfel de uitvoering van 'Journey into the Centre of the Earth', door het A-orkest onder leiding van Floris van der Kooij.

Het Jules Verne-verhaal, getoonzet door Graham, is een bijster moeilijke compositie, vergt uitersten in piano- en fortespel, sommige strofen moeten vals en slecht gespeeld worden, en als je dat zo slecht doet als deze brassband, hoor je bij de top. De muziek, boeiend van de eerste tot de laatste noot, werd foutloos ten gehore gebracht, het perfecte samenspel tot in de ingewikkeldste figuren deden het publiek terecht op de banken staan.

Na de pauze enkele bijdragen van het gospelkoor Promise. Individueel goede zangers en als groep eveneens goed. Aanstekelijk, staand en meeklappend publiek dat van het dak van de kerk weinig meer heel liet.

Kunst naar Kracht liet vooral in het slotnummer samen het gospelkoor horen dat over hun naam goed is nagedacht: muzikaal en als combinatie zeer kunstig, en volumetechnisch bijzonder krachtig. De matige geluidsversterking won het makkelijk van de brassband, eigenlijk zouden dertig dB minder de kwaliteit van de uitvoering niet doen verminderen.

Zoals beloofd: een ieder ging uit zijn dak en swingde de pan uit. Een concert met slechts hoogtepunten in kunst en kracht.

WIM MEILOF